

ligt, at der finder en lømpelse i afgifterne sted. Som det fremgår af det til lovforslaget knyttede bilag, ligger mange vejerebbeders indtægter så lavt, at vejeren, der jo har det økonomiske ansvar for virksomheden, ofte har en lavere indkomst end en vejerassistent nu har. På baggrund heraf synes det ikke rimeligt, at han yderligere skal svare afgift til fonden af den lille indtægt. En forhøjelse af den afgiftsfrie nettoindtægt fra 5 000 kr. til 8 000 kr. vil formentlig svare til de stedfundne ændringer i prisniveauet. Jeg tror også, at det vil være en fordel, at *afgifterne beregnes efter en mere jævnt stigende procentberegning end den hidtidige*, der kun opererede med 3 procentsatser, og det forekommer mig heller ikke urimeligt, at maksimalindtægten på 15 000 kr. bortfalder, idet vejereens interesse i det økonomiske resultat af virksomheden ved et indtægtsmaksimum borttages til skade for erhvervslivet og for virksomhedens modernisering og udbygning med materiel. Skulle iøvrigt indtægterne efter maksimalbegrænsningens bortfald stige til urimelige beløb, vil en regulering kunne foretages ved en nedsættelse af taksterne på den pågældende plads. Som det vil ses af opstillingen i bilaget, er det kun 4 embeder i hele landet, som i 1946 har haft en afgiftspligtig nettoindtægt på 16 000 kr. og derover. Hertil må dog bemærkes, at mange vejere har haft ikke uvæsentlige indtægter ved tælling, hvoraf der ikke hidtil har været erlagt afgift, idet denne del af vejereens virksomhed ikke er betragtet som udøvet i henhold til hans offentlige autorisation. Det er imidlertid nu tanken i medfør af næringslovens § 87, stk. 3, jfr. §§ 69 og 72, stk. 2, udtrykkeligt at foreskrive, at de af den statsautoriserede vejere og målere afgivne *erklæringer om tællinger* nyder samme offentlige troværdighed som andre af vejereen afgivne erklæringer, hvorfor *indtægterne af denne del af virksomheden* naturligt bør *inddrages under vejereens afgiftspligtige indtægter*.

For de større vejerebbeders vedkommende vil dette betyde, at de vejere, der — relativt set — i væsentlig grad er beskæftiget med tælling, vil få nogen nedgang i deres rene nettoindtægt (efter fradrag af afgiften), medens de vejere, der ikke eller kun i ringe grad er beskæftiget med tælling, vil få en fremgang i ren nettoindtægt.

For de øvrige vejere vedkommende vil der ikke blive tale om større ændringer i den efter afgiftsbetalingen tilbageværende nettoindtægt.

Lovforslaget underkastedes i begge ting udvalgsbehandling, men uden at dette resulterede i ændringsforslag.

Som bilag til landstingsudvalgets betænkning var optrykt en skrivelse, i hvilken Foreningen af kongelige vejere